

da de to tidligere anlagte Baner ere anlagte ganske under samme Forhold som de sidst anlagte, synes Billighed at tale for, at der ogsaa indrømmes disse for privat Regning anlagte Baner samme Begunstigelse som den, der blev vedtagen ved Loven ifjor. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en god Forklaring af Grunden til, at man paa Andragende fra de paagældende Egne om, at de maa blive satte under samme Vilkaar som de sidst anlagte, har fremsat dette Forslag.

Jessen: Naar man skulde komme til den dybeste Grund til dette Lovforslag, maatte det jo være gennem en Betragtning af, hvorvidt en Understøttelse af Statskassen til Fremme af saadanne Baner, som her er Spørgsmaal om, i og for sig vilde være forsvarelig. Jeg kan ikke tro, at det høitæredede Medlem (Blom) her ligeoverfor paa nogen Maade vil negte, at Staten har en meget stor Fordel af, at Jernbanenettet udvikkles netop gennem de smaa Baner. Der ved forøges Værdien af de Egne, som Banen gennemløber. Fra begge disse Sider har Statskassen absolut en Fordel, saa at det maa kunne forsvares, at der hves et Tilskud ogsaa til det Slags Jernbaneanlæg, og naar det ærede Medlem vil stemme imod Loven, kan jeg ikke se Andet, end at han tillige maa benegte, at det har nogen Interesse for Statskassen at yde et saadant Tilskud. Jeg paastaar det Modsatte; jeg paastaar, at den Understøttelse, som Statskassen yder til saadanne Baner, fuldt opveies af den Fordel, som Statskassen faar gennem Om sætningen og Værdiforøgelsen af Eiendommene.

Blom: Ligeoverfor den meget ærede sidste Taler vil jeg kun bemærke, at jeg ikke er istand til at indse, hvilken Fordel Statskassen i dette Øieblik har af at betale en Expropriationssum, som den hverken juridisk eller moralsk er forpligtet til at betale. Jeg sætter mig paa det simple Standpunkt: Er Staten forpligtet til at betale denne Sum, eller er Staten ikke forpligtet til at betale den, og jeg anser mig ikke for berettiget til at votere for en Udgift, af hvilken jeg ikke ser, at Staten har nogen Gavn. Overfor den høitæredede Indenrigsminister skal jeg villig indrømme, at det er høist beklageligt,

at der fra Nar til Nar i den Lovgivende Magt stiftes Anstuelser om, hvorledes man skal understøtte disse Baner. Det indrømmer jeg overmaade villigt, men paa den anden Side anser jeg det ogsaa for høist beklageligt, om det skulde blive Skik og Brug her-tilands, at Kontrakter, indgaaede med Staten med fuldt Forfæet fra vedkommende Baneeiers Side, uden videre skulde kunne omstødes uden nogen anden Grund, naar det virkelig kommer til Syvende og Sidst, end den: Er det behageligt for vedkommende Baneeier? Det vide vi Alle iforveien; det behøver man ikke at disputere om. Jeg skal derfor vedblivende stemme imod Lovforslaget.

Grifftrup: Jeg haaber, at det ærede Thing ikke vil gjøre, som den ærede sidste Taler antydede, men at det vil føle, at her er en konsekvent Nødvendighed for at stemme for dette Lovforslag. Ifjor vedtog vi et Lovforslag akkurat parallelt med dette. Banerne vare da absolut lignende som de heromhandlede, og Lovforslaget ligesaa. Hvis der altsaa skulde være nogenjomhelst Modstand mod det, som her søges gennemført, maatte det allerede være kommet tilorde ifjor. Saa vidt mig bekjendt, gif den Sag ifjor glat væk igennem uden Paatale, og jeg haaber, at der ogsaa nu er sagt med Henhyn til denne Sag baade for og imod, hvad der mulig kan blive sagt, og jeg vil haabe, at Lovforslaget vil blive saagodt som enstemmigt vedtaget.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges med 47 St. mod 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for Bortalg af Hvedgaarden Trollesminde.